

Autoreferat

EDUKACJA

Pochodzę z rodziny muzycznej i rodzicom, którzy wspierają mnie od początku mojej muzycznej drogi, zawdzięczam to kim jestem. Dzięki nim jestem zawodowym muzykiem i mam przywilej koncertować na całym świecie z najwybitniejszymi postaciami polskiej, europejskiej i amerykańskiej sceny jazzowej, a także być wykładowcą w Akademii Muzycznej w Krakowie.

Moja mama – Iwona, jest nauczycielką fortepianu w PSM I stopnia w Bydgoszczy, tata – Mirosław jest emerytowanym perkusistą orkiestry Filharmonii Pomorskiej, a także bardzo cenionym nauczycielem perkusji w PZSM w Bydgoszczy.

Zainteresowanie muzyką, a w szczególności instrumentami perkusyjnymi, przejawiałem od najmłodszych lat. Chwile spędzane w sali perkusyjnej szkoły muzycznej (gdzie uczył tata), studiu nagrań czy też w sali koncertowej Filharmonii Pomorskiej rozbudzały we mnie fascynację i pasję trwającą do dziś.

W 1982 roku, w wieku siedmiu lat podjąłem naukę w PZSM w Bydgoszczy, w klasie fortepianu Barbary Jareckiej. W piątej klasie szkoły podstawowej głównym instrumentem stała się perkusja, a moim nauczycielem był śp. Władysław Mazuga. W roku 1990 zająłem I miejsce ex aequo w Ogólnopolskich Przesłuchaniach Klas Perkusji I stopnia w Opolu.

W latach 1991 – 1994 moim nauczycielem perkusji został tata - Mirosław Żyta. Pod jego kierunkiem udoskonalałem swój warsztat wykonawczy grywając równolegle w najrozmaitszych kameralnych zespołach perkusyjnych. Z perspektywy czasu, było to bezcenne doświadczenie i wyznaczyło kierunki mojej muzycznej drogi. Wielką nobilitacją i wyróżnieniem dla mnie była możliwość grania, w orkiestrze Filharmonii Pomorskiej, utworów Wojciecha Kilara, Krzysztofa Pendereckiego, czy Karola Szymanowskiego pod batutą wspaniałych dyrygentów, jak Antoni Witt czy Michael Zilm. Intensywna praca u boku utytułowanych muzyków przełożyła się na zdobycie I nagrody w Ogólnopolskich Przesłuchaniach Klas Perkusji II stopnia w Opolu, w 1993 r.

Muzyką jazzową poważnie zainteresowałem się na początku liceum. Przełomem było uczestnictwo w Międzynarodowych Warsztatach Jazzowych w Puławach, gdzie miałem możliwość poznać tradycję tej muzyki a przede wszystkim przebywać, obserwować i czerpać od największych tuzów polskiej, europejskiej i amerykańskiej sceny jazzowej.

W ostatnich dwóch latach szkoły średniej (1993 i 1994) z zespołami Youth Formation i Joint Venture wziąłem udział w Konkursie Młodych i Debiutujących Zespołów Jazzowych „Jazz Juniors” w Krakowie.

Szkołę Muzyczną II stopnia ukończyłem, z najwyższą oceną i rozpocząłem studia w Akademii Muzycznej im. Karola Szymanowskiego w Katowicach, na Wydziale Jazzu i Muzyki Rozrywkowej w klasie prof. zw. dr. hab. Stanisława Proksy. Od trzeciego roku studiów moim wykładowcą był dr Adam Buczek. W owym czasie, był to jedyny Wydział Jazzu w Polsce. Dostanie się na te studia było spełnieniem moich marzeń. Miałem niezwykle szczęście, że oprócz wspaniałych wykładowców, którzy w większości byli czynnymi muzykami i dzielili się swoją wiedzą i doświadczeniem, studiowałem u boku kolegów, którzy stanowią dziś czołówkę polskiej i europejskiej sceny jazzowej (Marcin Wasilewski, Sławomir Kurkiewicz, Michał Tokaj, Adam Kowalewski, Piotr Wyleżoł, Michał Miśkiewicz, Krzysztof Dziedzic i in.). Niezliczone godziny spędzone na rozmowach o muzyce, dzielenie się

zdołanymi nagraniami, wymiana opinii i poglądów i wreszcie wspólne muzykowanie w ogromnym stopniu wpłynęło na mój rozwój, jako muzyka i jako człowieka. Tworzyliśmy zespoły, braliśmy udział w wielu konkursach jazzowych i zdobywaliśmy nagrody.

Do najważniejszych osiągnięć tego okresu należą - zdobyte indywidualnie: I nagroda na festiwalu „Jazz Juniors” w Krakowie (1995), I nagroda na Festiwalu Standardów Jazzowych w Siedlcach (1996), I nagroda Konkursu Perkusistów Jazzowych w Grodzisku Mazowieckim (1998), wyróżnienie na Festiwalu Jazz nad Odrą we Wrocławiu (1998) i zespołowo - nagroda dla najbardziej obiecującej grupy na Jazz International Contest w Hoelaart w Belgii (1996) z zespołem Michała Tokaja - Joint Venture, „Klucz do kariery” Festiwalu Pomorska Jesień Jazzowa z zespołem Parnas Sextet (1998).

DZIAŁALNOŚĆ ARTYSTYCZNA

Okres studiów to początek mojej profesjonalnej muzycznej działalności. Już na początku pierwszego roku zostałem zaproszony do współpracy przez śp. Janusza Muniaka, legendarnego saksofonistę, który stał się dla mnie mentorem, muzycznym drogowskazem i jedną z najważniejszych osób, które przyczyniły się do kształtowania mojej muzycznej świadomości i osobowości. Był bardzo wymagającym i surowym nauczycielem; zwracał uwagę na każdy szczegół muzycznego rzemiosła. Dla studenta bywało to niekiedy deprymujące, jednak z perspektywy czasu wiem, że dzięki możliwości obcowania i grania z Mistrzem zdobyłem wiedzę, o którą trudno, nawet w najlepszej szkole. To dlatego klub „U Muniaka” nazywaliśmy często „Nieformalną Szkołą Jazzu”. Janusz Muniak zaszczylił we mnie szacunek dla tradycji, dbałość o brzmienie, feeling i odpowiedzialność za każdy zagrany dźwięk. Był wspaniałym, skromnym, życzliwym, bezgranicznie oddanym muzyce człowiekiem. Zwieńczeniem naszej współpracy było nagranie płyty „Annie” (Not Two Records).

Równolegle zostałem zaproszony do współpracy przez pianistę Joachima Mencla, z którym już na pierwszym roku studiów nagrałem swoją pierwszą płytę „Silent Way Of Miles D.” (Gowi Records 1995) u boku, m.in. światowej sławy wibrafonisty Davida Friedman'a. W tym samym czasie współpracowałem również z legendą polskiej sceny jazzowej - Janem, „Ptaszynem” Wróblewskim, który zaprosił mnie do swojego zespołu o nazwie „Czwartet plus”.

Studia z wyróżnieniem ukończyłem w roku 1998. Zamieszkałem w Krakowie i rozpocząłem współpracę z przedwcześnie zmarłym w 2003 roku kontrabasistą Andrzejem Cudzichem. W jego kwartecie nagraliśmy płytę „Simple Way” dla wytwórni Not Two Records. Kolejne znaczące płyty to: „My Favourite Songs” (Not Two Records) Karoliny Styły, „Iza Sings Duke” (Jazz Forum Records) oraz „Piosenki dla Armstronga” Izy Zając (Polskie Radio S.A.) i „Yet Another BeBop Day” krakowskiego pianisty Wojciecha Groborza (Not Two Records).

W roku 1999 rozpoczęła się trwająca do dziś, współpraca artystyczna z Agnieszką Skrzypek (Agą Zaryan), która w moim przekonaniu należy do grona najwybitniejszych współczesnych wokalistek w Polsce i Europie. Uwaga, jaką Agnieszka przykładła do tekstów wykonywanych przez siebie utworów, wymaga od zespołu bardzo wyważonego akompaniamentu, a także wyczucia nastroju kompozycji. Dotychczas nagraliśmy 3 płyty: debiutancką „My Lullaby” (Not Two Records, 2001, reedycja EMI Music Poland, 2011, na której miałem przyjemność grać z wybitnym saksofonistą Tomaszem Szukalskim, a także z

cenionym polskim kontrabasistą mieszkającym w Los Angeles – Darkiem Oleszkiewiczem), „Umiera Piękno” (4ever Music, poświęconą uczestnikom Powstania Warszawskiego, nagrodzoną Fryderykiem w 2008 roku w kategorii Muzyka Poetycka) oraz platynową „Looking, Walking, Being (Warner Music/Blue Note).

Z początkiem nowego wieku nadszedł czas wieloletniej współpracy ze znakomitym pianistą Kubą Stankiewiczem, z którym nagrałem płytę „Chopin Songbook op. 74 (Intro Music). Kuba, jako lider i kompozytor, tworzy przestrzeń wymagającą od zespołu stosowania oszczędnych środków i wybierania niezbędnych dźwięków. Jego słowa „mniej znaczy więcej” na zawsze wbiły mi się w pamięć i odbijają się echem bez względu na to z kim i w jakiej stylistyce gram.

Równolegle współpracowałem z dwoma wybitnymi polskimi pianistami mojego pokolenia: Michałem Tokajem i Piotrem Wyleżołem. Z Michałem poznaliśmy się jako nastolatki, w roku 1991 podczas Warsztatów Jazzowych w Puławach i tam, grając na jamie poculiśmy wzajemne zrozumienie i podobną muzyczną wrażliwość. Pierwsze zespoły, w których grałem jeszcze jako licealista to te, w których liderem był Michał. W roku 2003 miałem przyjemność brać udział w nagraniu jego debiutanckiej płyty pt. „Bird Alone”, wydanej przez japońską wytwórnię Gats Production, ze wspomniałym Darkiem Oleszkiewiczem na kontrabasie. Płyta ta, w 2004 r. otrzymała nagrodę „Fryderyka” w kategorii Jazzowy Album Roku. Drugą solową płytę Michała „The Sign”, dla słowackiej wytwórni HevHetia, nagraliśmy w roku 2014.

Z Piotrem Wyleżołem poznałem się podczas studiów w Katowicach. W roku 2001, jako trio Wyleżoł/Kowalewski/Żyta stworzyliśmy, bardzo dobrze przyjętą przez krytyków, płytę „Yearning” (Not Two Records). Kolejne krążki już pod nazwiskiem Piotra to „Piano Trio” (Pro Fonica) oraz „Children's Episodes” nagraliśmy dla hiszpańskiej wytwórni Fresh Sound w serii New Talent. Z oboma pianistami mam przyjemność współpracować do dziś.

Bardzo ważnym dla mnie etapem w muzycznym rozwoju była współpraca ze znakomitym czeskim kontrabasistą i kompozytorem Jaromirem Honzakem. Kompozycje Jaromira nie są w znacznej większości czysto jazzowe. Słychać w nich wiele odniesień do muzyki klasycznej, a także czeskiego folkloru. Muzyka ta charakteryzuje się liryzmem, budowaniem nastroju, aczkolwiek jest w niej wiele elementów, które możemy znaleźć we współczesnej muzyce jazzowej: łączenie gatunków, nieregularne metra, wykorzystywanie efektów elektronicznych, czy też skomplikowane harmonie. Współpracowałem z Jaromirem ponad 10 lat, zagrałem z nim wiele tras koncertowych oraz nagrałem cztery jego autorskie płyty: „Present Past” (Indies Records), „A Question To All Your Answers”, „Little Things” i „Blood Sings” (Animal Music). W 2005 roku do zespołu Jaromira Honzaka dołączył gitarzysta David Doruzka. Nawiązaliśmy artystyczną współpracę, a jej efektem jest płyta „Silently Dawning” nagrana dla wytwórni Animal Music. David to wyjątkowy i nietuzinkowy artysta, obdarzony naturalnym talentem i nieznaną mi wcześniej wrażliwością, od którego wiele się nauczyłem i odkryłem nowe muzyczne obszary.

Warto podkreślić, że wymienione wyżej „Present Past”, „A Question To All Your Answer” i „Little Things” Jaromira Honzaka oraz album „Silently Dawning” Davida Doruzki otrzymały nagrody Czeskiej Akademii Fonograficznej „Andel” (odpowiednik polskich Fryderyków) w kategorii Jazz and Blues).

Kolejnym ważnym dla mnie liderem, który zaprosił mnie do współpracy w czasie studiów jest wybitny polski puzonista Grzegorz Nagórski. Nagraliśmy wspólnie dwie płyty: „Dedication (BCD Record), za którą Grzegorz otrzymał nagrodę „Fryderyka” w kategorii Jazzowy Fonograficzny Debiut Roku 2009 oraz „Over and Over”.

Z kwartetem Grzegorza zagrałem swój recital dyplomowy.

Regularnie mam wielki zaszczyt towarzyszyć, podczas koncertów w Polsce i Europie, legendarnemu multiinstrumentaliście Benniemu Maupinowi. Grający na saksofonach: tenorowym i sopranowym, klarnecie basowym oraz flecie altowym, był członkiem zespołów wielkich postaci historii jazzu takich jak: Horace Silver, Roy Haynes, Woody Shaw, Lee Morgan. W roku 1968 brał udział w sesji nagraniowej jednej z najważniejszych płyt w historii jazzu „Bitches Brew” giganta światowego jazzu, Milesa Davisa. W latach siedemdziesiątych był współtwórcą legendarnych zespołów Herbie Hancocka - sekstetu Mwandishi oraz Headhunters. W 2006 r. poszukując do współpracy polskich muzyków poprosił o rekomendację mieszkającego w Los Angeles wspomnianego Darka Oleszkiewicza. Ten polecił trio Michała Tokaja, którego jestem członkiem i tak rozpoczęła się wyjątkowa współpraca z tym niezwykłym artystą. W 2007 r. nagraliśmy płytę „Early Reflections”, na której znalazły się utwory Bennie Maupina, Michała Tokaja, a także krótkie miniatury będące kolektywną improwizacją. Główną istotą muzyki Maupina jest głęboka warstwa duchowa, narracja oraz wzajemne przenikanie się poszczególnych partii instrumentalnych. Płyta zyskała bardzo pochlebne recenzje w portalach o tematyce jazzowej: All About Jazz, Polish-jazz.blogspot czy też Allmusic. Z kwartetem Benniego Maupina zagraliśmy kilka tras koncertowych we Włoszech, Francji, Holandii, Szwajcarii, Niemczech i Polsce. Jestem niezwykle wdzięczny losowi, że było mi dane tyle lat współtworzyć muzykę z tak wielką postacią. Chwile spędzone z Mistrzem na scenie oraz poza nią, liczne opowieści i anegdoty dotyczące historii jazzu lat 60. i 70. pozostaną w moim sercu na zawsze.

W roku 2010 otrzymałem propozycję nagrania płyty „Komeda – Inocent Sorcerer” (dla niemieckiej wytwórni Jazzwerkstatt) od kolejnego z gigantów polskiego jazzu, niezwykle oryginalnego i charyzmatycznego saksofonisty Adama Pierończyka. Każda z jego płyt jest niezwykle wysoko oceniana przez krytyków zarówno w Polsce, jak i w Europie. Na płycie tej po raz pierwszy Pierończyk sięgnął po kompozycje nie swojego autorstwa, dodatkowo rezygnując z instrumentu harmonicznego. Nagranie to było dla mnie ogromnym artystycznym wyzwaniem, ponieważ koncepcja lidera dotycząca realizacji mojej partii polegała na jak najszerszym wykorzystaniu instrumentów perkusyjnych. Album „Komeda – Inocent Sorcerer” okrzyknięto najlepszą „komedowską” płytą od czasu „Litani” Tomasza Stańki. Uznanie dla dokonań Pierończyka oraz jego wizji muzyki Komedy wyrazili krytycy magazynu „PopMatters”, a także najślynniejszego na świecie portalu poświęconego muzyce jazzowej „All About Jazz”. Adam Pierończyk za swój album otrzymał nagrodę „Fryderyka” w kategorii Jazzowy Album Roku.

Jako „sideman” zapraszany byłem do nagrania płyt przez wiele czołowych postaci polskiego jazzu. Z wybitnym kontrabasistą Jackiem Meirą nagrałem dwa albumy: „Historia Roku Minionego” (Walk Away Records) i „Zjesienniony” (Confiteor). Z Rafałem Sarneckim - polskim gitarzystą od ponad dekady mieszkającym w Nowym Jorku, nagrałem dwie płyty: „Songs From a New Place” (ARMS Recods) oraz „Madman Rambles Again” (Fresh Sound New Talent). Z Dorotą Miśkiewicz i Agnieszką Wilczyńską – nagrałem ich debiutanckie albumy: „Zatrzymaj się” (GraMi Records) i „Tutaj Mieszkam” (Studio Realizacji Myśli Twórczych). Kolejne pozycje w mojej dyskografii to „Complexity in Simplicity” (ACT Music) pianisty Pawła Kaczmarczyka, płyty członków Atom String Quartet – Mateusza Smoczyńskiego - „Expressions” (Tokarnia Music Productions) oraz Dawida Lubowicza - „Inside” (Zbigniew Seifert Foundation). Ponadto moją grę można usłyszeć na płytach: „Fourth Dimentions” (EMG) - gitarzysty Macieja Grzywacza, „Całe Mnóstwo Miłości” (Allegro Records) – trębacza Łukasza Korybalskiego, „Consensus” (Polskie Radio S. A.) - Jana Kantego Pawluśkiewicza, „Mój Film” (Kayax) – Piotra Polka, „Gdyby każdy z nas” (Dot Time Records) – Moniki Lidke oraz „On The Playground” (Animal Music) – Libora Smoldasa. Moja dyskografia zawiera 46 płyt.

Obecnie, na stałe (prócz wyżej wspomnianych: Agi Zaryan, Piotra Wyleżoła i Michała Tokaja) współpracuję z trzema wspomniałymi artystami polskiej sceny jazzowej: Arturem Dutkiewiczem, Piotrem Baronem oraz Kubą Więckiem. Artur to lider, który dużą wagę kładzie na głębię przekazu, a także ekspresję swoich kompozycji, w których usłyszeć można inspiracje muzyką ludową czy też etniczną. Mam zaszczyt współpracować z nim od roku 1997, kiedy to w trio występowaliśmy jeszcze ze śp. kontrabasistą Andrzejem Cudzichem. Po kilkuletniej przerwie, od roku 2010 jestem stałym członkiem jego trio, z którym nagrałem dwie płyty „Prana” i „Traveller” (obie dla wytwórni Pianoart).

Kwintet Piotra Barona to zespół, w którym mam przyjemność występować od 2007 roku. Na repertuar zespołu składają się zarówno kompozycje lidera, jak również utwory innych kompozytorów, a także pieśni religijne aranżowane na kwintet. Jest to zespół grający nowoczesną muzykę, z bardzo swobodnymi często abstrakcyjnymi fragmentami improwizacji, ale także czerpiący z najlepszych wzorców jazzowego mainstreamu. W muzyce kwintetu słychać wpływy takich mistrzów jazzu jak John Coltrane, Pharoah Sanders czy też Billy Harper. Muzykę współtworzoną z Piotrem nagrałem na dwóch jego płytach: „Sanctus Sanctus Sanctus” (celEsTis) i „Kaddish (celEsTis). Dzięki współpracy z Piotrem miałem możliwość zagrania tras koncertowych z wybitnymi postaciami współczesnego jazzu, zaproszonymi do kwintetu: Wadada Leo Smith, Bobby Watson czy Gary Smulyan.

Od dwóch lat mam niezwykle przyjemność występować z muzykiem z najmłodszego pokolenia polskiej sceny jazzowej – Kubą Więckiem, który część swojej edukacji odbył w słynnej kopenhaskiej Rytmisk Musikonsertvatorium, a także Conservatorium w Amsterdambie. Obecnie jest studentem studiów magisterskich Akademii Muzycznej w Krakowie. Kuba, obdarzony niezwykłym talentem muzycznym, jest silnie osadzony w jazzowej tradycji takich mistrzów saksofonu jak Lee Konitz czy Sonny Stitt, a jednocześnie poszukuje swych muzycznych inspiracji w muzyce klasycznej, rockowej, elektronicznej, czy też world music. W 2016 roku zarejestrowaliśmy materiał składający się na debiutancki album Kuby pt. „Another Raindrop”, wydany przez Warner Music Polska w serii Polish Jazz, której logo zdobiło niegdyś najważniejsze polskie nagrania jazzowe. Płyta zyskała bardzo pochlebne recenzje krytyków w Polsce, a także w Europie, a sam Kuba nagodzony został przez Akademię Fonograficzną Fryderykiem w kategorii Jazzowy Fonograficzny Debiut Roku. To właśnie ten album zdecydowałem się przedstawić kompletną dokumentację na potrzeby przewodu habilitacyjnego. Skład zespołu (saksofon, kontrabas, perkusja) i brak instrumentu harmonicznego pozwala przedstawić perkusję jako instrument równoprawny w kreowaniu dzieła artystycznego. Różnorodność kompozycji lidera dała mi tutaj możliwość pokazania się jako muzyka nowoczesnego, wszechstronnego, poruszającego się w różnych gatunkach muzycznych, a także wykorzystującego bardzo szerokie instrumentarium w celu pokazania bardzo szerokiej palety brzmieniowej.

Niezmiernie wdzięczny jestem losowi, że miałem i wciąż mam możliwość i zaszczyt występować z tak wieloma znakomitościami sceny jazzowej z Polski i ze świata. Każdy z tych artystów niezwykle mocno wpłynął na moją muzyczną osobowość. Każde zaproszenie do zespołu traktuję jako nobilitację i wyróżnienie, i zawsze starałem i staram się podchodzić do swoich obowiązków bardzo sumiennie. Mam niebywałe szczęście, że mogę jako sideman grać muzykę tak różnorodną, wymagającą ode mnie ciągłej pracy i udoskonalania warsztatu, otwartości na muzyczne nowinki przy zachowaniu szacunku do pielęgnowanej tradycji. Lista nazwisk muzyków, z którymi pracowałem przez 24 lata jest bardzo długa, niemniej pozwałam sobie przedstawić osoby dla mnie najważniejsze:

Janusz Muniak, Jan Ptaszyn Wróblewski, Tomasz Szukalski, Zbigniew Namysłowski, Andrzej Olejniczak, Adam Pierończyk, Piotr Baron, Henryk Miśkiewicz, Kuba Więcek, Piotr

Wojtasik, Robert Majewski, Jerzy Małek, Grzegorz Nagórski, Jarosław Śmietana, Szymon Mika, Andrzej Cudzych, Jacek Niedziela – Meira, Michał Barański, Sławomir Kurkiewicz, Adam Kowalewski, Kuba Stankiewicz, Joachim Mencil, Michał Tokaj, Piotr Wyleżoła, Artur Dutkiewicz, Wojciech Groborz, Aga Zaryan, Grażyna Auguścik, Urszula Dudziak, Iza Zając, Ewa Bem, Bennie Maupin, David Doruzka, Jaromir Honzak, Lee Konitz, Greg Osby, Gary Thomas, Chris Cheek, Dan Tepfer, David Murray, David Friedman, Wadada Leo Smith, Bobby Watson, Brad Terry, Stephen Riley, Dayna Stephens, Ingrid Jensen, Timucin Sahin, Steve Logan.

Występowałem na wielu międzynarodowych festiwalach jazzowych w Polsce:

„Jazz Jamboree”, „Jazz nad Odrą”, „Komeda Jazz Festival”, „Festiwal Pianistów Jazzowych”, „Od Nowa Jazz Festival”, „Jazz Juniors”, „Muzeum Jazz Festival”, „Lublin Jazz Festival”, „Pomorska Jesień Jazzowa”, „Młyn Jazz Festival”, „Sopot Jazz Festival”, „Sopot Molo Jazz Festival”, „RCK Pro Jazz Festival”, „Silesian Jazz Meeting”, „Starzy i Młodzi czyli Jazz w Krakowie”, „Tarnów International Jazz Contest”, „Palm Jazz Festival”, „Ladies Jazz Festival”, „Zakopiańska Wiosna Jazzowa”, „Drums Fuzje”, Bydgoszcz Jazz Festival” oraz za granicą:

„Ankara Jazz Festival”, „Berlin Jazz Festival”, „Brno Jazz Festival”, „Cheltenham Jazz Festival”, „Dusseldorf Jazz Rally”, „Edinburgh Jazz & Blues Festival”, „Get Closer Festival” (Budapeszt), „Getxo Jazz Festival” (Hiszpania), „Izmir European Jazz Festival”, „Jazzahead” (Brema), „Jazz Bez” (Lwów), „Nine Gates Jazz Festival” (Pekin), „Roma Jazz Festival”, „St. Moritz Jazz Festival”, „Tokyo Jazz Festival”, „Trutnov Jazz Festival”, „Utsav Jazz Festival” (New Delhi), „White Nights Jazz Festival” (St. Petersburg) i in.

W najbliższej przyszłości czekają mnie kolejne muzyczne, niezwykle twórcze wyzwania. Wezmę udział w nagraniu dwóch albumów wokalistki Agi Zaryan. Pierwszy będzie składał się z utworów – standardów jazzowych napisanych na okoliczność Świąt Bożego Narodzenia pt. „Christmas Songs”, drugi będzie albumem w pełni autorskim, z tekstami i muzyką Agi Zaryan oraz Michała Tokaja. Jesienią tego roku wraz z triem Kuby Więcka rejestrować będziemy materiał na drugą płytę, której premiera przewidziana jest na wiosnę 2019 roku. W planach są też liczne koncerty z zespołami Artura Dutkiewicz, Piotra Barona, Piotra Wyleżoła, Agi Zaryan i Kuby Więcka.

W przyszłości będę dążył do zebrania inspiracji i pomysłów i do nagrania swojej pierwszej płyty autorskiej.

DZIAŁALNOŚĆ PEDAGOGICZNA

Po zakończeniu studiów, w latach 1998 – 2002 byłem wykładowcą klasy perkusji jazzowej na studiach zaocznych przy Wydziale Jazzu i Muzyki Rozrywkowej w Katowicach. Kolejnym moim miejscem, w którym uczyłem gry na perkusji była Krakowska Szkoła Jazzu i Muzyki Rozrywkowej w Krakowie, w której pracowałem w latach 2003-2005. Od roku 2007 jestem wykładowcą klasy perkusji na Wydziale Instrumentalnym w Katedrze Muzyki Współczesnej Jazzu i Perkusji w Akademii Muzycznej w Krakowie. W roku 2012 uzyskałem stopień Doktora Sztuk Muzycznych i od roku 2013 pracuję na stanowisku Adiunkta. W swojej pracy pedagogicznej staram się dzielić ze studentami swoim długoletnim doświadczeniem. Duży nacisk kładę na warsztat wykonawczy, sposób wydobywania dźwięku, znajomość tradycji, a także poszukiwanie indywidualnego języka muzycznego. W dzisiejszych czasach od współczesnego perkusisty wymagana jest wszechstronność:

nienagane czytanie nut, znajomość stylów muzycznych, umiejętność pracy w studio, granie w metrach nieregularnych itp. To wszystko w połączeniu z cechami takimi jak punktualność, sumienność i rzetelność przygotowania materiału, składa się na kształtowanie muzycznego autorytetu. Moja działalność pedagogiczna nie ogranicza się tylko do pracy w Akademii Muzycznej. Wielokrotnie zapraszany byłem jako wykładowca klasy perkusji podczas międzynarodowych letnich warsztatów jazzowych w Chodzieży (2002), Pradze (2004, 2005), Lesznie (2005, 2006, 2007) oraz Jaworkach (2014).

Absolwentami oraz studentami mojej klasy są już aktywni, na polskiej scenie jazzowej i wielokrotnie nagradzani w międzynarodowych konkursach jazzowych perkusiści, tacy jak: Grzegorz Masłowski, Patryk Dobosz, Piotr Budniak, Grzegorz Pałka, Maksymilian Olszewski, Bartosz Szablowski, Paweł Nowak, Kacper Kaźmierski.

